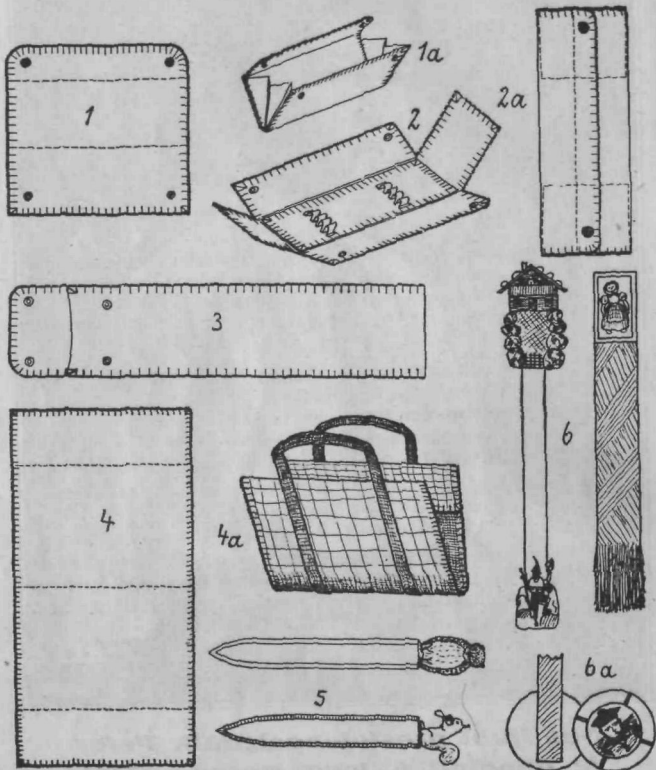

Šolske potrebščine.

Vrnili smo se v šolske klopi, h knjigam na resno delo. Šola se je pričela. V ta namen potrebujemo vsako leto veliko novih stvari; nekaj, oziroma večje število teh potrebščin bo itak treba kupiti. Kar pa bo mogoče, si bomo naredili sami, saj ni lepšega, kakor če se moremo napram svojim tovarišem

pobahati: »Poglej, tole peresnico, tole torbico sem si napravil sam!« Drugič pa prihranimo mami nekaj izdatkov, kar je seveda tudi važna reč.

Za izdelavo teh potrebščin potrebujete le nekaj povoščenega platna, ki ga gotovo dobite doma, če pa ne, si ga kupite, saj stane majhen kos le par dinarjev.

Za torbico za svinčnike in druge pisalne malenkosti potrebujemo kos 23 cm dolgega in 16 cm širokega platna (slika 1). Ta pravokotnik obšijemo na vseh štirih straneh z močno volno in vstavimo v obe strani iz istega blaga ali navadnega barvastega platna naguban vložek (1a), ki ga prišijemo. Pri čevljarju ali sedlarju si pa damo napraviti gumbje na pritisk. V skrajni sili pa zadostujejo tudi navadni gumbi, ki jih enostavno prišijemo.

Za peresnico števil. 3 moramo vzeti 51 cm dolg in 6 cm širok kos platna. V ostalem izdelamo to torbico ravno tako kakor prejšnjo.

Torbica na sliki 2 in 2a ima pa vložek iz istega blaga kakor zunanje stranice, na katerega smo še prišli iz močnega, trdega traka zanjke za svinčnike in peresnike. Na sliki 2a vidimo zaprto torbico.

Ovo jček za knjigo, ki nam ga nazorno pokaže slika 4a, nam včasih prav dobro služi, pa naj si bo to na poti v šolo, če nosimo s seboj samo eno knjigo, da se nam ne zmoči, ali pa na prehodu, ko čitamo lepo vezano knjigo, da ji ne zamažemo platnic. Napravimo ga iz kosa močnega rožastega blaga, ki ga lahko tudi podložimo z drugim blagom, ali pa iz povosčenega platna (20 cm visok in 40 cm dolg) po sliki 4 in obšijemo njegov rob z debelo svilnato nitjo ali z barvasto volno. Oba konca platna upognemo (po črtkasti črti), zavijamo nazaj in ju na robu sešijemo, da nastane nekaj cvitek. Za držanje pa prišijemo močan trak, ki ga lahko spletemo ali stkemo tudi iz barvaste rafije.

Na sliki 5 vidimo dva noža za rezanje papirja in za odpiranje pisem. Nož za papir izžagamo v poljubni velikosti iz tenkega lesa z izrezovalno žagico. Oba roba noža nato poostrimo z ostrim nožičem, ju opilimo s pilo in ju h koncu še odrgnemo s peščenim papirjem, da sta prav gladka. Figuro, ki služi za držaj, pestro preslikamo in prevlečemo končno rezilo in ročaj z brezbarvnim špiritovim lakom.

Znaki za v knjige (da ne pozabimo, kje smo nehali čitati) sestojijo iz ozkega traka, čigar zgornji konec prilepimo med dva listka risarskega papirja, ki sta lahko tudi na eni strani poslikana (6a). Spodnji del pa razceframo ali pa ravno tako prelepimo z listki.

Vsi ti drobni izdelki, ki smo jih pravkar opisali, dajo prav malo truda in so posebno prikladni za darila. Halo, pa še nekaj na koncu! Posebno nož za papir in znak za knjigo sta lepi darilci za papana in mamico. Pst, pa nikomur besedice o tem, da ju pošteno presenetimo na godovni dan!

Žiga-žaga.

Gustav Sirniša.

agar Lipe je velik siromak. Doma ima slabotno ženo in bolno hčerko Barico. Sam hodi od hiše do hiše in žaga ljudem drva. Skoro nič dela nima. Povsod najemajo mlade žagarje, ki imajo žage na električni pogon, ki kar grizejo polena ter jih žagajo kakor blisk.

Lipe je žalosten. Doma je sama bolezen in lakota. Slednji večer ga skrbi, ko se vrača v svoje skromno stanovanje koncem mesta.

Njegova hči ga pa vedno tolaži. Čeprav je sirota sama bolna, vendar ne obupa. Nekega dne se čuti nekoliko krepkejšo. Ko odide